

Zármutek pro cizí štěstí je závist. A jako je láska nejznamenitější ze ctností, tak je závist nejhorší špatností. Dejme tomu, že se každou špatností vlévá do lidského srdce jed dávného nepřítele, v žárlivé závisti se otřesou všechny vnitřnosti a všechny ctnosti se vypudí. A je jako řecký oheň, jenž nemůže být uhašen vodou. Kdo je roznicen touto nepravostí, nezhrozí se žádného zločinu, nešetří nevinného ani vinného.

Touto neřestí nakonec naplněn původce špatnosti, nejhorší strůjce podvodu, Durynk levoboček Jindřich ze Šumberka, jenž se vydával za probošta litoměřického, způsobil, že ctihodný otec pan Jan IV., dvacátý sedmý biskup pražský, byl povolán k římské kurii, v době nejsvětějšího otce a pána v Kristu, pana papeže Jana XXII., jenž tehdy sídlil v říšském městě Avignonu. A na tom dvoře svrchuřečený důstojný pan biskup zakusil mnohá protiventství, která ho však jako oheň zlato, brus železo, cep obilí očistila a ve všech ctnostech upevnila a z nichž ho slavný Bůh svou mocí vyprostil a ochránil od veškerého zla. Přece však vedl tam s řečeným levobočkem Jindřichem ze Šumberka po jedenáct let soudní proces. A pam biskup byl shledán nevinným a spravedlivým a řečený levoboček protivník se všemi jeho soky a nepřáteli prohráli. Proto mu velmi mnoho kardinálů, arcibiskupů, biskupů, prelátů, přívrženců a milovníků víry blahopřálo. A tak dosáhnuv vítězství a obdržev od papeže povolení a požehnání s mnoha milostmi, odjel beze všech překážek léta Páně 1329, v dvacátém osmém roce od svého vysvěcení, do své pražské diecéze a v den blahoslavených mučedníků Processa a Martiniána vstoupil s prevelikou slávou do svého kostela města pražského, při čemž mu vyšli s nesmírným jásotem vstříc všichni preláti, vyňatí i nevyňatí, páni, šlechtici, měšťané a ostatní četné množství duchovenstva i lidu. A zvláště mu vyšli v procesí naproti z jeho Pražského kostela preláti a kanovníci s jeho kněžstvem, s ostatky svatých a praporci. [...]

A protože biskupské statky byly za dlouhé nepřítomnosti ctihodného pana biskupa rozchváčeny a od šlechticů království zabrány, získal je s velikými náklady a námahou zpět, opevnil tvrze a na různých místech obnovil mnoho bytných budov a hospodářských stavení. A nejen obohatil službu boží, vzděláváje kněžstvo svatými naukami a ustanoveními, ale i vystavěl ve svém biskupství i na jiných místech své diecéze mnoho kostelů, kde dříve nebyly, a s velkou slávou je zbožně zasvětil Bohu a jeho svatým. A chvályhodně získal pro rozmnožení statků církve nejen vesnice a městečka, ale i mohutné a proslulé hrady, totiž Herštejn a Biskupskou horu, zvanou dříve Kyšperk, se všemi statky a veškerým příslušenstvím.